

Přílohy

ROZHOVOR Č. 4

T- tazatel

D- dotazovaný (školní speciální pedagog)

T: Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

D: Vysokoškolské- magisterské studium (Ústí nad Labem)

T: Jaký je váš vystudovaný obor?

D: Učitelství pro 1. stupeň ZŠ a speciální pedagogika

T: Jaká je vaše délka praxe ve školství?

D: Přibližně tak 30 let.

T: Na jaké škole působíte?

D: Na základní škole v Praze jako speciální pedagog, dříve jako učitelka na 1. stupni

T: Jaké jsou vaše dosavadní zkušenosti se vzděláváním nadaných žáků?

D: Setkala jsem se v rámci své praxe s několika nadanými i mimořádně nadanými žáky, vždy se však jednalo o žáky s dvojitou výjimečností. Byli to žáci nadaní i mimořádně nadaní ve spojení s ADHD, autismem, těžkou dysgrafií.

Učila jsem dívku, která již od tří let četla. Byla nadaná v českém jazyce, v matematice však nikoliv. Ze třetí třídy se dostala na osmileté gymnázium, a i tu matematiku dohnala učením. Neříkám, že je to úplně dobře, jelikož ta dívka byla sice rozumově vyspělá, ale sociálně nikoliv. Působila jako malý dospělý, byla vykořeněná ze všech věkových kategorií. Ve třídě neměla moc kamarádů, jediným partnerem jí byla maminka.

Momentálně máme ve škole dvojčata, žáky, v osmé třídě. Jsou sportovně nadaní, reprezentují školu v různých soutěžích. Jsou inteligentní, mají výborné logické myšlení, ale nechce se jim učit. Nadaní nemusí být pouze intelektové, jenom člověk musí hledat.

T: Jakým způsobem identifikujete, vyhledáváte nadané žáky? Máte absolvované nějaké kurzy?

D: S kolegyní, školní psycholožkou, jsme chodily na kurzy pořádané Mensou, které byly velice zajímavé a přínosné. Máme obě absolvovaný základní kurz k nadaným, k jejich identifikaci a další. Zajímavé jsou pro nás i nabídky kurzů od Národního pedagogického institutu (NPI).

Rovněž jsme založily školní šachový klub, který nám napomáhá objevovat nové talenty (i např. u dětí s poruchami chování). Pořádáme i výtvarné soutěže a další. Nabízíme činnosti, kroužky a tím vyhledáváme nadané žáky. Je potřeba je aktivně vyhledávat.

T: Jaké organizační formy používáte v rámci vzdělávání nadaných žáků?

Používáme formy samostatné, ale i skupinové práce. V rámci našich projektových dní, které máme čtyřikrát za rok, využíváme i projektovou výuku, ta je velice oblíbená.

T: Jaké učebnice a pomůcky používáte v rámci vzdělávání nadaných žáků?

D: V rámci 1. stupně jsou to různé pracovní sešity, u nás je oblíbený Koumák. Děti potřebují zabavit na tu dobu, kdy mají zadané úkoly hotové, ostatní spolužáci s učitelem opakují již probrané učivo apod.

V matematice někdy používáme i olympiády z předchozích let a rozvíjíme logické myšlení. To, že děti umí počítat, neznamená, že to umí logicky vymyslet a přijít na postup řešení. Tohle je také úskalí v rámci objevování nadaných. Mnohdy rodiče dané dítě ve vývoji posunou kousek dopředu, tomu se říká akcelerace, ale to dítě už poté není schopno ve škole takhle rychle postupovat. Nadání se tak může někdy zaměnit právě za samotnou akceleraci.

T: Myslíte si, že mají učitelé dostatečné znalosti či zkušenosti k rozvoji nadaných žáků?

D: Je to hodně individuální. Když je to mladý učitel, tak si chodí pro rady. Učitel s praxí má již více zkušeností, je mnohdy sám identifikace schopen. Naše školní psycholožka mnohdy sdílí i řadu poznatků k nadání na poradě, takže kolegové jsou o možnostech práce s nadanými žáky obeznámeni. Případně vědí, kam si dojit pro radu.

Za mě je i důležité si uvědomit to, že základní škola je odvozená od škola základ, základní učivo. Takže když mám nadaného žáka třeba na matematiku, tak si říkám, jestli není náhodou důležitější najít to, v čem je oslabený a tam ho vytáhnout spíše do toho průměru, základu. Všude se mluví o tom, že by žák měl dostávat složitější úlohy z oblasti, ve které je nadaný. Já si ale trochu myslím, že by měl dostávat spíše ty základní úkoly a procvičovat to, v čem nadaný není.

Nebo mně i přijde, že se žáci tou oblastí, ve které jsou nadaní, přesyť. Dělá jim dobře, že jsou v té oblasti dobrý, ale jednou je to může přestat bavit.